

Ἵς αὐτὸν ὁποῦ μᾶς γλύκανε | τοῦ Χάρου τὸν ἀγῶνα
νὰ κλίνω, ἀδέλφια, πάρ' τε με | καὶ μέτωπο καὶ γόνα
Γ. Μαρκορ., Μικρὰ ταξίδ., 123. β) Ἡ ἐπιγονατὶς Μέγαρ.:
Ἔπεσα καὶ χτύπησα τὰ γόνατα. Συνών. τ α μ π α κ ι έ ρ α.
γ) Τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ μηροῦ, κεκαμμένου ὄντος τοῦ γό-
νατος κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰοφ. κ.ά.) : Τὸν πῆρε-τὸν κάθισε Ἵς τὰ
γόνατά του κοιν. Ἔλα κάτσε Ἵς τὸ γόνα μου Θεσσ. Κάθισο
τὸ μωρὸ ἐπάν' Ἵς σὸ γόνατό σ' Ἰοφ. || Ἄσμ.

Ἵς τὸ γόνα του τὴν κάθισε, Ἵς τὰ μάτια τὴν κοιτάει
Πελοπν.

Τὸ τρίτον, τὸ καλ-λύτ-τερον, πλύν-νει τὰ ματωμένα,
ποὺ σφάξασιν τὸν ἄντραν τῆς πάνω Ἵς τὰ βόνατά της
Ρόδ.

Ἔλα σιμά μου κάτσει πάν' Ἵς τοῦ γόνα μου
κὶ πικνουκέρασέ μι μὴ χροσὸ γναλὶ
Μακεδ.

Λιγὰσι θεὰ τσοιμηθῶ πάνω Ἵς τὰ γόνατά σου
Ἰος

Ψομὶ ἀφραῖτον, | κρασὶ μουσκᾶτον,
ἀμάν, κουκόνα μου, | νὰ σ' εἶχα Ἵς τοῦ γόνα μου
Θεσσ. (Τρίκερ.) Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. Ὀμηρ. Ι 453 «πατήρ
δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς | πολλὰ κατηρᾶτο... | μὴ ποτε γούνασιν
οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν». δ) Ὁ μηρός, ἄνευ κάμψεως
τῶν γονάτων Κρήτ. Λέσβ. Νάξ. κ.ά.: Ἄσμ.

Κ' ἡ μάννα τζ' ἐμπαινόβγαине με τὰ κλαμένα μάτια,
με τὰ δαρμένα ὄνατα, με τὰ μαλλιά Ἵς τὰ χέρια
Νάξ.

Φίλιππος παραπονιέτι | καὶ Ἵς τὰ γόνατα χτυπιέτι
Λέσβ. ε) Ὁ ἀγκὼν Ἀπουλ. (Κορίλ.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.)
2) Ἀντικείμενον κεκαμμένον εἰς σχῆμα γόνατος, οἷον σι-
δηρὰ γωνιώδης κλεῖς Καππ. (Συνασσ.) β) Ἡ περὶ τὴν βάσιν
τοῦ γόου τοῦ ἀρότρου Στερελλ. (Βοσιν. Καλοσκοπ.) — Π.
Γενναδ., Κυπρ. ἄροτρ., 4. γ) Μικρὸν στέγασμα τοίχου οἰ-
κίας διὰ τοῦ ὁποῦ διοχετεύονται τὰ ὄμβρια ὕδατα εἰς τὴν
κυρίαν στέγην. Κατασκευάζεται εἰς τοὺς τοίχους οἰκιῶν ἐ-
κτισμένων ἐπὶ ἐπικλινούσ ἐδάφους πρὸς παρεμπόδισιν τῆς
ἐπὶ τῆς στέγης ἀνόδου ἀνθρώπων ἢ ζώων Στερελλ. (Ἀρτοτ.)
δ) Γωνία τοίχου Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3) Ὁ κόμβος τοῦ καλάμου
Κρήτ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μάν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.
κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ.
Βλ. Ἡρόδ. 3.18 «καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, οἱ μὲν μεῖζους οἱ
δὲ ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες». Συνών. κ ό μ π ο ς.
4) Κατὰ πληθ., ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς Ρόδ.: Ἀνήμερα
τῶν Γονάτων μιὰ γριὰ Ἵς τὸ χωριὸ Γιαννάδι θὰ πιάσῃ τὸ
μάγμαρο ποὺ ἔχουν μέσα Ἵς τὴν ἐκκλησιὰ καὶ μ' αὐτὸ θὰ
τρίψῃ τίς γυναικες Ἵς τὴ μέση καὶ Ἵς τὴ ράχη. Συνών. γ ο -
ν α τ ᾱ ς 2, γ ο ν α τ ι ᾱ 3 γ, γ ο ν ᾱ τ ι σ η, γ ο ν ᾱ τ ι -
σ μ α 2, γ ο ν α τ ι σ τ ῆ (εἰς λ. γ ο ν α τ ι σ τ ῶ ς 3),
γ ο ν α τ ι τ σ α, γ ο ν α τ ο κ λ η σ ι ᾱ 2, γ ο ν υ κ λ ι -
σ ι ᾱ 3, Κ υ ρ ι α κ ῆ τ ο ὕ π ο ν τ ι κ ι ο ὕ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γόνα Μακεδ. (Σταυρ.)
Γόνατα Πελοπν. (Λεντεκ. Τριφυλ.) Τοῦ Γουνάτ' Θάσ.
ὄνατο Κάρπ. τοῦ ὄνα Κάρπ.

γονατοκήλη ἡ, λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ κ ή λ η.

Χρονία ἐξοίδησις, ἐξόγκωσις τοῦ γόνατος ἐνθ' ἄν.

γονατοκλισιά ἡ, Ἄνδρ. Κεφαλλ. γονατοκλισία Πόντ.
(Ἀργυρόπ. Ἰμερ. Τραπ.) γονατοκλισιά Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.

Γαλτσ.) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) γονατοκλισιά Ἡπ. (Ἰω-
άνν.) Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ τοῦ ἁμαρτ. κ λ ι σ ι ᾱ.

1) Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γονυκλισία Ἡπ.
(Ἰωάνν.) Πόντ. (Ἀργυρόπ. Ἰμερ. Τραπ.): Ἐποῖκα σε-
ράντα γονατοκλισίας Τραπ. β) Ἡ λειτουργία τῆς Πεντηκο-
στῆς Κεφαλλ. 2) Ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς Θράκ. (Ἡρα-
κλίτσ.) Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Γαλτσ.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κεφαλλ.
Σάμ.: Σήμυρα εἶνι τῆς Γονατοκλισιάς Ἰωάνν. Συνών.
βλ. εἰς λ. γ ο ν α τ ι σ τ ῶ ς 3.

γονατοκρατῶ Δ. Σάρρ., Εὐριπίδ. Ἰππόλ., 9.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ τοῦ ρ. κ ρ α τ ῶ.

Κρατῶ τινα ἀπὸ τῶν γονάτων: Ποίημ.

Τί κάνεις; Μὲ βιάζεις χερσοφύγοντας;

Καὶ γονατοκρατῶντας, δὲ σ' ἀφίνω πλιά.

γονατόπουλο τό, ἐνιαχ. γονατόπον Πόντ. (Τραπ.)

Ἰποκορ. τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο.

Γ ο ν α τ ᾱ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γονατόχορτο τό, ἐνιαχ. βονατόχορτο Ρόδ. (Ἐμπων.
Κάστελλ. Σάλακ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ χ ό ρ τ ο.

Τὸ φυτὸν Κέγχρος ὁ σπονδυλωτὸς (*Setaria verticillata*)
τῆς οἰκογ. τῶν Ἀγρωστιδῶν (*Gramineae*) ἐνθ' ἄν. Συνών.
γ ο ν α τ ᾱ ς 3, κ ο λ λ ή τ σ ι α ν ο ς, κ ο λ λ η τ σ ό χ ο ρ -
τ ο, κ ο λ λ ο χ ό ρ τ α ρ ο, κ ο λ λ ό χ ο ρ τ ο, κ ο σ τ ρ έ -
β α, μ ο υ χ ρ ί τ σ α.

γόνδολα ἡ, λόγ. σύνθηθ. γόντολα Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) γούν-
δουλα Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυρόδ. Δραγοτ. Κάβ.
Λευκίμμ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γούντουλα
Νάυστ. γούντουλα Νάυστ. — D. C. Hesselting, Mots ma-
rit., 21 N. Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 132 A. Maidhof,
Neugr. Rückwand., 28 βούνδουλα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gondola*.

1) Μεγάλῃ ἀλιευτικῇ λέμβος Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Ἡπ.
(Πάργ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυρόδ. Δραγοτ. Κάβ. Λευκίμμ.
Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.: Πᾶνε μέ τῇ γούν-
δουλα νὰ ψαρέφουνε Κέρκ. Ὁ Στεφανῆς πῆρε γι' ἄλιεμα μέ τῇ
γούνδουλα κ' ἐπιακε μουρμούρους καὶ δράγαινες Ἐρεικ.
Ἄν δὲ μαθαίνῃ γράμματα, ἂς πάῃ Ἵς τὴ γούνδουλα Λευκίμμ.
Συνών. τ ρ ᾱ τ τ α. 2) Ἀβαθῆς μονόκωπος λέμβος μετὰ
σκεπαστοῦ καὶ περικλείστου θαλαμίσκου περὶ τὸ μέσον τοῦ
μήκους αὐτῆς, χρησιμοποιουμένη ἰδίως εἰς Βενετιάν λόγ.
σύνθηθ. 3) Εἶδος ἐμπορικῆς λέμβου Νάυστ. 4) Δίπρωρος κρε-
μαστὴ λέμβος Ν. Κοτσοβίλ., ἐνθ' ἄν. D. C. Hesselting, ἐνθ'
ἄν. 5) Εἶδος ἀμάξης ὁμοιοζούσης πῶς μέ γόνδολαν Λεξ. Μ.
Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. 6) Μικρὸν δοχεῖον φοειδούς τομῆς
χρήσιμον διὰ τὴν πλύσιν τῶν ὀφθαλμῶν Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

γονδολέτα ἡ, λόγ. πολλαχ. γονδολέτα Κεφαλλ. Λευκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gondoletta* = μικρὰ γόνδολα.

Εἶδος γυναικείου ὑποδήματος, κληθέντος οὕτω προφανῶς
λόγῳ τοῦ σχήματός του ἐνθ' ἄν.

γονδολιέρης ὁ, λόγ. σύνθηθ. γονδουλιέρης Ἀντίπαζ.
Κέρκ. Παξ. βονδουλιέρης Κέρκ. γονδουλιάρης Ἐρεικ.
Μαθράκ. Ὁθων. βονδουλιάρης Κέρκ. γονδολιέρης Λεξ.
Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gondoliere*.

Ὁ ιδιοκτήτης ἢ ὁδηγός, ἐρέτης τῆς γόνδολας ἐνθ' ἄν.

γόννεμα τό, ἐνιαχ. γόνιμα Σάμ. Στερελλ.

Ἐκ τοῦ ρ. γονεύω.

Ἡ παραγωγή νέου σμήνους μελισσῶν ἐνθ' ἄν.: *Εἶδεις ξιρ' - κὴ τ' αὐ' ξη;* *Μὴν πιριμέν' εἰς γόνιμα* Στερελλ.

γονεύω Ἡπ. Σῦρ.— Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 389 Γ. Ἀθάν. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 11 — Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 436 Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γονεύου Εὐβ. γονεύου Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Λιχάς κ.ά.) Ἡπ. (Ἀρτοπ. Πάπιγκ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θάσ. Θεσσ. (Ἀργιθ. Βαθύρρ. Δομοκ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Πάγγ. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.)

Τὸ ἀρχ. ρ. γονεύω.

1) Μεταβ. καὶ ἀμτβ. γεννῶ, παράγω, πολλαπλασιάζομαι Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Λιχάς κ.ά.) Ἡπ. (Ἀρτοπ. Πάπιγκ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θάσ. Θεσσ. (Ἀργιθ. Βαθύρρ. Δομοκ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Πάγγ. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) Σῦρ.— Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.— Λεξ. Αἰν. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. Πρω.: *Γόνιμι ἢ ψεῖα μέσ' εἰς τοῦ κιφάλι τ' εἰς Σαμοθρ. Γόνιμι ἢ ψεῖρα εἰς τὰ μαλλιά τ' εἰς Λῆμν. Τώρα εἶναι γονεμένα* (= ἔχουν γεννήσει) Σῦρ. β) Ἐπὶ μελισσῶν καὶ ἰχθύων, παράγω νέον σμήνος ἢ καὶ γονὴν Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Λιχάς κ.ά.) Ἡπ. (Ἀρτοπ. Ραδοβύζ.) Θάσ. Θεσσ. (Ἀργιθ. Βαθύρρ. Δομοκ. Μαυρέλ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Πάγγ. Χαλκιδ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) Σῦρ.— Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.— Λεξ. Αἰν. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Βλαστ. ἐνθ' ἄν.: *Γόνιμι τοῦ μιλίσσ' Δομοκ. Ἀμα βγῇ νομῇ ἢ μέλ' σσα, οὐλον γονεῦ'* Χαλκιδ. *Τοῦ μιλίσσ' ἄμα γονεῦ', πααῖν' κὶ στέκ' τι εἰς τὰ διντρά Εὐρυταν. Ὅσο οἱ μέρες περνοῦν, τόσο καὶ κοντεύει ἢ μάννα νὰ γονέψη. Παραφυλάει ὁ μελισσοουργός ἐκεῖ κοντὰ σὲ κάποιον ἡσκιον καθισμένον Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σήμ. καὶ Ἑλληνιστ. Βλ. Πλουτάρχ., Ἡθ. 2,980^d «Αἱ δὲ πορφύραι συναγελαζόμεναι, τὸ μὲν κηρίον, ὥσπερ αἱ μέλιτται κοινῇ ποιούσιν, ἐν ᾧ λέγονται γονεῦειν». 2) Γονιμοποιῶ Γ. Ἀθάν., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.*

Κοιμᾶται ἢ πλάση! Μὰ βαθιὰ εἰς τὰ μαῦρα χρώματά της ξύπνα καὶ ἀθάνατα στοιχεῖα γονεῦουν τὰ σπαρτά της.

3) Μεταφ. ἐπὶ πλῆθους συγκεντρωθέντος που, θορυβῶ Ἡπ. (Πάπιγκ.): *Τὶ γόνιψαν ἔτσ' οὐλοὺς αὐτὸς οὐ κόσμους—αὐτὰ τὰ πιδιά;* 4) Ἐπὶ πτηνῶν, ἐπωάζω, κλωσσῶ Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.: *Ἀφησες ἀβγά τῆς κόττας νὰ γονέψη* Λεξ. Πρω. *Ἀφησε τὴν κόττα νὰ γονέψη* Λεξ. Δημητρ. 5) Ἐπὶ φυτῶν, παράγω φύτρα Λεξ. Πρω.: *Ἦτανε μιὰ ρίζα ροδακινιάς κ' ἐγόνεψε.* 6) Ὁμοίως ἐπὶ φυτῶν, καρποφορῶ Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. 7) Ὁμοίως ἐπὶ φυτῶν, ἐκφύω βλαστοὺς Λεξ. Δημητρ.: *Ἦταν ἓνα κλαρὶ ἀμυγδαλιάς κ' ἐγόνεψε.*

γονή ἢ, Κρήτ. Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν. κ.ά.)— Μ. Καρχαγάτσ., Ν. Ἑστ. 19 (1936), 18 κ.ά.— Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 435 Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γονὴ Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Ἀστακ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) γονιά Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γονή.

1) Ὁ γόνος, τὸ παραγόμενον γενικῶς, τὸ τέκνον Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν. κ.ά.)— Μ. Καρχαγάτσ.,

ἐνθ' ἄν.— Λεξ. Περίδ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.: *Διά' λε τὴ γονή σου!* (ἀρά) Κρήτ.— Λεξ. Δημητρ. *Παιδιά εἰσθε σεῖς ἢ γονὴ φιδιοῦ;* Λεξ. Πρω. *Καὶ κάθε φορὰ ποὺ ἡ νέα γονὴ τάραζε τὴν κοιλιά της, τὸ πρόσωπό της τσακίζόταν σὲ σπασμὸ ὁδύνης* Μ. Καρχαγάτσ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σήμ. καὶ ἀρχ. Βλ. Ὅμηρ. Ω 538 «Οὐ τι | παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων». 2) Ἡ γένεσις, ὁ τοκετὸς Θράκ. (Αἰν.) Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν.)— Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. Ἡ σήμ. καὶ ἀρχ. Βλ. Εὐριπ., Φοίνισσ., 355 «δεῖνὸν γυναιξὶν αἰδ' ὠδίνων γοναί». 3) Τὰ φά τῶν ἰχθύων Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. β) Τὸ σπέρμα, ὁ σπόρος, ἡ γονικὴ σπορὰ ζώων καὶ φυτῶν Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. 4) Ἀπόγονος Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. 5) Γενεὰ Λεξ. Πρω. Δημητρ. Ἡ σήμ. καὶ ἀρχ. Βλ. Πινδ., Π 4, 143 «τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς ἄμμες αὐ κείνων φυτευθέντες». 6) Εἶδος μικροῦ γαύρου, χρησιμοποιομένου ὡς δόλωμα Στερελλ. (Ἀστακ.)

γόνι τό, (I) Ἀντίπαξ. Θήρ. Ἰθάκ. Κέρκ. (Ἀργυράδ. Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.) Κεφαλλ. Κυκλάδ. Παξ. ἀγόνι Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυράδ. Αὐχίον. Κάβ. Καρουσ. Περούλ. Ραχτ. Σπαρτερ. κ.ά.) Κεφαλλ. Κύθηρ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. ἀγόνι Κύθηρ. ἰγόνι Σύμ. γονί Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόνος. Τὸ αἰεὶς τοὺς ἀπὸ τούτου ἀρχομένους τύπους ἐκ συμμορφῶς. Ὁ τύπ. ἀγόνι πιθαν. ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ ἐγγόνι, εἰς δὲ τὸν τύπ. γονὶ ὁ τόνος πιθαν. κατὰ τὸ παιδί.

1) Τὸ φάριον τῶν φθειρῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων Θήρ. Κυκλάδ. Πβ. κόνιδα. 2) Τὰ προσφάτως ἐκκολαφθέντα ἰχθύδια Ἀντίπαξ. Ἰθάκ. Κέρκ. (Ἀργυράδ. Αὐχίον. Κάβ. Καρουσ. Περούλ. Ραχτ. Σπαρτερ. κ.ά.) Κεφαλλ. Κύθηρ. Παξ. Σύμ.: *Γιατὶ βαρεῖς τὰ γόνια;* Παξ. *Δὲν ἐπιάσαμεν τίποτις, μονάχα κάτι γόνια αὐτόθι.* β) Εἶδος μικροῦ ἰχθύος καὶ παχέος ὁμοιάζοντος πρὸς τὴν ἀθερίνα, ἀλλὰ χρώματος κυανωτέρου Κέρκ.

γόνι τό, (II) Εὐβ. (Πλατανιστ.) Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 17. γόν' Στερελλ. (Καρυά).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόνος (II) κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Κρίκος ἐξ εὐλυγίστου κλάδου, διὰ τοῦ ὁποίου προδένεται ὁ ἱστοβοεὺς πρὸς τὸν ζυγὸν ἐνθ' ἄν. Συνών. γόνος (II), κουλόβρα, σκάλη.

γονιὰ ἢ, ἐνιαχ. ὀνιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόνος.

Πλησμονή ἐνθ' ἄν.: *Ἦβηκα εἰς ἓνα χωράφι κ' ἠῶρηκα μέσα χόρτα ὡς τὸ ὄνος τσῆ ὀνιάς* (= πάμπολλα) Ἀπύρανθ.

γονιάζω Ἀνδρ. Θήρ. Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Νάξ. Τῆν. Φολέγ.— Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. γονιάζου Πελοπν. (Μάν.) γονιάζου Στερελλ. (Ἀχυρ. Ξηρόμ.) βογιάζω Κάρπ. Κάσ. ὀνιάζω Κάρπ. Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόνος.

1) Γεννῶ, παράγω γόνον, ἐπὶ μελισσῶν, φθειρῶν, κόρεων κ.τ.τ. Ἀνδρ. Θήρ. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Βιάνν.) Πελοπν. (Μάν.) Τῆν.— Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω.: *Ἀμα εἶναι καλὸς ὁ καιρὸς, θὰ γονιάσουσι οἱ μιλιγιές* (= αἱ μέλισσαι) Μάν. *Ἀμα ἤφηνε, ἦτανε γονιασμένες οἱ μέλισσες* Ἀνδρ. *Τώρα γονιάζ' ἡ βασίλισσα* (ἐνν. τῶν μελισσῶν) Τῆν. *Γονιασμένα κερὰ* (κηρῆθραι πλήρεις γόνου) Κρήτ. Λεξ. Ἐλευθερουδ. *Ὁ κορέος ἄμα μείνη, γονιάζει καὶ δὲ βορεῖς νὰ δόνε ξεγονικέψης* Κρήτ. *Τὰ ψάρια ἐβονιάσα* Κάρπ. *Ἐβονιά-*

